

ZRINKO

Dětská příloha časopisu

Rozsévač
Rozsievac

ročník 8

Ti-Fam – dcéra čarodejníka

Príbeh na pokračovanie

(Podľa materiálov Detskej misie upravila
Miriam Kešjarová)

Ked' helikoptéra pristála na plosine, Ti-Fam previezli po zablatenej ceste na misionársku stanicu. Hned po príchode ju srdečne privítala babička: „Drahá Ti-Fam, som rada, že si tu!“

Ti-Fam opatrne položili na posteľ a babička si k nej sadla. Jemne prevázovala boľavé rany dievčatka a prihovárala sa jej milým, tichým hlasom. „Čoskoro sa budeš cítiť oveľa lepšie. Mám tu niečo, čo ti prinesie radosť – nové šaty!“ Ti-Fam sa radostne usmiala. „Viem však ešte o niečom, čo ti u nás prinesie radosť, Ti-Fam. Stále si pamätám na tvoj nechápavý výraz, keď som ta požiadala, aby si čítala z veľkej čiernej knihy.“

„Áno, pani babičko, chcem sa naučiť čítať, ale bojím sa tej čiernej knihy, Biblie. Nedokázem sa naučiť čítať ju!“ „Pán Ježiš nechce, aby si sa bála,“ upokojovala ju babička.

Nebáť sa?

Premýšľala Ti-Fam. Aké by to bolo nádherné... Čoskoro budem natoľko silná, aby som mohla ísi do školy. Ale nikdy si nedám z krku dole svoj talizman. Nikdy nebudem čítať z čiernej knihy. Nebudem počúvať príbehy o Ježišovi.

Ked' Ti-Fam vyzdravela, začala chodiť do školy. Každé ráno si obliekla svoje nové šaty a každé ráno predtým, ako vošla do budovy školy s ostatnými deťmi, si starostlivo zavesila na krk talizman.

V škole sa učila spievať piesne a počítať, ale čo je najdôležitejšie, učila sa čítať. Každý deň učiteľ detom čítał z čiernej knihy a každý deň si Ti-Fam kreslila obrázky prstom po lavici a veľmi sa snažila nepočúvať. Jedného dňa bol učiteľ chorý a za-stupoval ho pán Turnbull. „Dnes sa budeme učiť vonku,“ povedal. Zobral žiakov von a porozprával im príbeh o Nikodémovi.

Ti-Fam sa postavila bokom od ostatných detí. Najprv počítala oblaky a kopce, ale aj tak jej slová začali prenikať do srdca. Ihned chytila cesnakový talizman najprv jednou rukou, potom aj druhou. Slová boli veľmi čudné, ale pripadali jej ako hudba – byť dietátom svetla, Božím dietátom! Avšak slovám o znovuzrodení nerozumela.

Pozorovala svoj talizman. Jedno z dievčat to zbadalo. Keď pán Turnbull ukončil rozprávanie, dievča sa rozbehlo k Ti-Fam a zašeplalo: „Diablov somár, si diablov somár!“ Ti-Fam zostala zarazená. Bola diabolovým somárom, pretože mala na krku talizman?

Ti-Fam nechcela patriť diablu! Rozplakala sa.

Babička si všimla, že Ti-Fam pláče a podišla k nej. „Čo sa stalo, Ti-Fam?“

„Ach, pani babičko, ja nechcem patriť diablu... Nerozumiem tomu, čo znamená znova sa narodiť. Čo to znamená?“ Ti-Fam sa striasla, keď si uvedomila, že sa opýtala takúto otázku.

„Nikodém tomu tiež nerozumel, keď mu Pán Ježiš povedal, že sa musí znova narodiť. Pokúsim sa ti to vysvetliť,“ navrhla babička. „Do akej rodiny si sa narodila?“

„Do Orestilovej rodiny.“

„Potom si dieta Orestilovcov, však?“ doplnila babička.

„Áno,“ prikývla Ti-Fam.

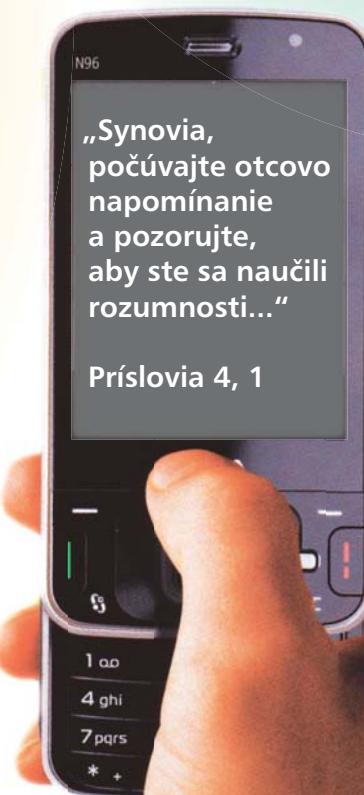
„Aby si sa stala Božím dieťaťom, musíš sa narodiť do Božej rodiny,“ vysvetľovala babička.

Skôr, než si uvedomila, čo robí, Ti-Fam sa spýtala: „Ako sa môžem narodiť do Božej rodiny?“

„Najprv musíš uveriť, že si hriešna. Biblia hovorí: Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej.“

(Rímskym 3, 23)

Pán Boh nenávidí hriech, ale teba miluje. Tak veľmi ťa líubi, že posal svojho Syna, Pána Ježiša, aby za

teba zomrel na kríži a zobrať trest za všetky zlé veci, ktoré si urobila. Keď Ho prijmeš ako svojho Spasiteľa od hriechu, nebudeš sa musieť báť zlých duchov.“

Ti-Fam vähala. Tichým hlasom poviedala: „Ocko na mňa dá kliatbu, ak začnem veriť v Pána Ježiša.“

„Moja drahá,“ povedala babička, „modlíme sa, aby jedného dňa aj tvor otec prijal Pána Ježiša do svojho srdca. Ty mu dokonca môžeš ukázať, ako to má urobiť. Nemusíš sa báť kliatby tvojho otca. Preklial aj Viktora, a nič sa mu nestalo.“ *Boh ochránil Viktora*, pomyslela si s úľavou Ti-Fam.

„Tento Boh je skutočne jediný, pravdivý, mocný Boh a miluje ma. Ach, chcem Mu veriť. Pani babička! Ja, ja verím!“

Ti-Fam si strhla talizman z krku. „Chcem prijať Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa od hriechu!“

Zhlboka sa nadýchla a radostne zvolala.

„Ďakujem vám, pani babička!“ Potom sa rozbehla, aby našla manželov Turnbullovcov a mohla im označiť radostnú správu.

„Ja verím! Prijala som Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa od hriechu,“ volala, lapajúc po dychu.

Ti-Fam prijala Pána Ježiša do svojho srdca.

Už sa nemusela báť zlých duchov, ani nemusela nosiť na krku talizman, aby ju ochránil! Teraz mala v srdci Pána Ježiša a mohla sa spoľahnúť na Jeho pomoc v každej chvíli.

Čo však na túto zmenu v živote Ti-Fam povie jej otec – miestny šaman? Dozviete sa v októbrovom Zrnku.

Velké osobnosti

C. S. Lewis

(prevzato z časopisu Kroky)

Téměř všichni jistě znáte příběhy – Letopisy Narnie. Někteří jste se možná pustili do čtení knížek nebo jste viděli filmy. Vypráví o čtyřech anglických dětech, které najdou ve starém domě skříň, skrývající vstup do jiných světů a prožívají tam podivuhodná dobrodružství a setkání.

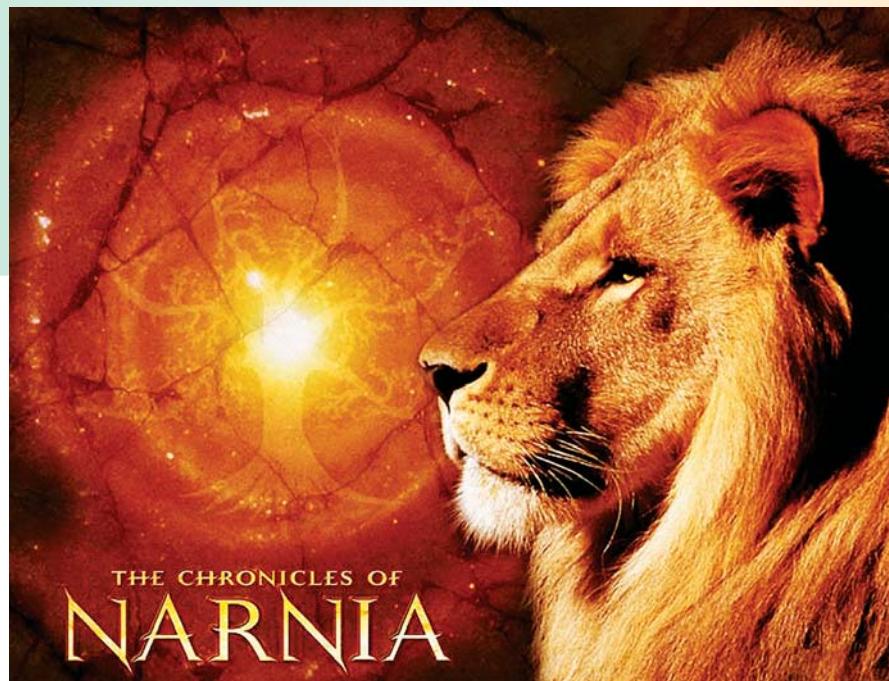
Jednotlivé příběhy se dočkaly také filmového zpracování. První film má název Lev, čarodějnice a skříň. Druhý film se jmenuje Princ Kaspian a natáčel se i u nás v Praze. Nyní se zpracovává třetí film – Plavba Jitřního Poutníka.

Kdo vlastně s těmi příběhy přišel?

Byl to C. S. Lewis, plným jménem Clive Staples Lewis. Narodil se před 110 lety do jedné severoirské rodiny. Bydleli v domě na předměstí Belfastu. Měl staršího bratra Warrena. Oba kluci byli velcí kamarádi a rádi jezdili na dlouhé projízdky na kolech. Ale nebylo jim stále veselo. V jednom jediném roce jim zemřela maminka, dědeček i strýc.

Ve škole Cliva bavily hlavně jazyky – angličtina, řečtina, latina. Měl štěstí, protože potkal dobré učitele. Ale setkal se i s ponížováním a šikanou. Zde také ztratil víru, ke které byl od dětství veden. Pro Pána Ježiše Krista se rozhodl až později, když mu bylo skoro třicet let. Jedním z jeho přátel, který ho podporoval ve víře i psaní, byl i J. R. R. Tolkien (autor Hobita a Pána prstenů).

V první světové válce Lewis bojoval ve Francii. Ke konci války se vrátil se zraněním zpět domů.

Na univerzitě v Oxfordu dokončil studia, začal vyučovat angličtinu a psát knihy. Zemřel v roce 1963 v Anglii.

Bibliografie aneb co C. S. Lewis napsal:
Letopisy Narnie – 7 dílů (Čarodějův synovec;
Lev, Čarodějnica a skříň; Kůň a jeho chlapec;
Princ Kaspian; Plavba Jitřního Poutníka;
Stříbrná židle; Poslední bitva)

Sci-fi: Vesmírná triologie (Návštěvníci z mlčící planety, Perelandra, Ta obludeň sily)

Poutníkův návrat, Zaskočen radostí, Bůh na lavici obžalovaných, K jádru křesťanství, Rady zkušeného dábla, Velký rozvod nebe a pekla a další...

„Verím křesťanstvu, podobne ako verím vo východ slnka: nielenže ho vidím vlastnými očami, ale vďaka nemu vidím všetko ostatné.“
C. S. Lewis

„Nikdy nevieš, do akej miery niečomu naozaj veríš, kým sa to nestane otázkou tvojho života alebo smrti.“

C. S. Lewis

Svatojánek

Marie Kopřivová

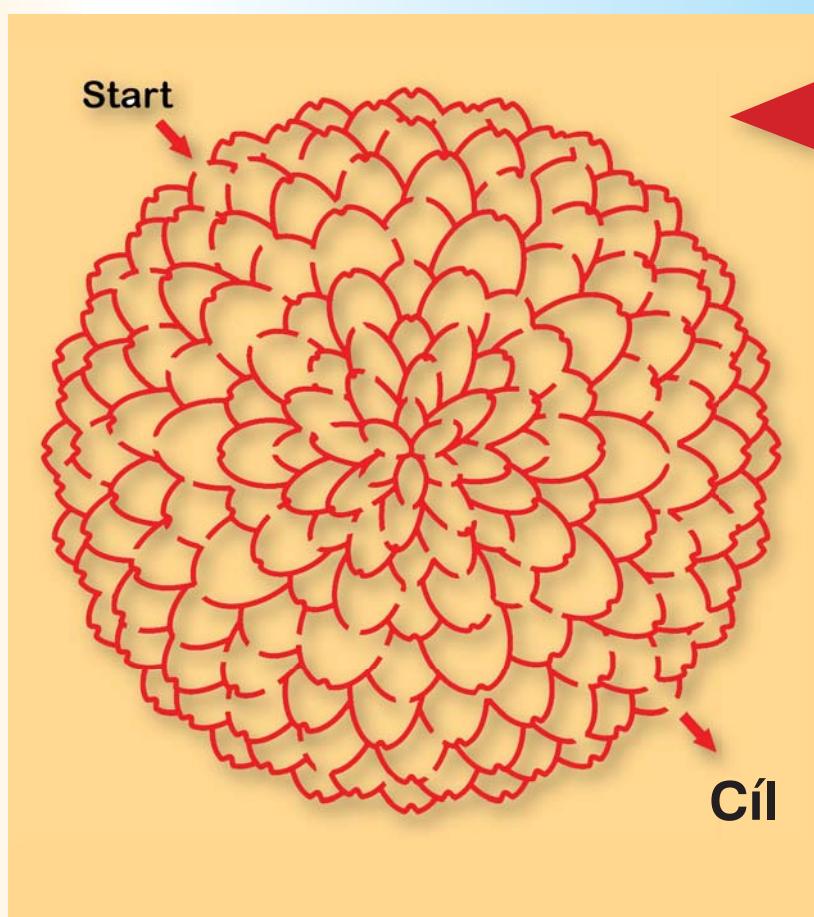
Do trávy usedl
tichý vánek -
nad keře vznesl se
svatojánek.

Blikavá lampička
jemně svítí
na rosu, která se
v trávě třptytí.

Na kvítky, které už
v zadřímání
večer zas konejší,
tiše chrání.

A brouček letí dál.
Jemně svítí,
když kolem tvrdě spí
všecko kvítí.

I tráva, travička
s rosou v líčku,
jen měsíc líbá mu
lucerníčku...

Čriepky z besiedky

Pán učiteľ rozpráva deťom na besiedke dramatický príbeh o búrke na mori. Opisuje im, ako sa vlny valia do lodky, ako učeníci vyplakane kričia a budia Pána Ježiša. Zrazu sa učiteľ opýta: „Deti, čo urobil Pán Ježiš v tejto nelahkej situácii?“ Deti premýšľajú. Po chvíli sa prihlásí malý Miško a bez zaváhania povie: „Premenil vodu na víno!“

K učiteľovi besiedky pristúpi trojročný Filip. Najprv si ho dôkladne premerá a potom sa vážne opýta: „Ujo Janko, a ty si starý alebo mladý?“ Učiteľ zaváha a po chvíli sa opýta Filipa: „Co si myslíš?“ „Hm...“ uvažuje Filip. „Myslím, že si taký akurát!“ Učiteľ sa usmeje a spokojne si vydýchnie: „Deti sú mnohokrát vynaliezavejšie ako dospelí...“

Do akej partie patríš?

Milan sa vracal z futbalu. Práve prechádzal cez cestu, keď si všimol, že pred obchodom stojí jeho spolužiak Jaro. Bol obklopený skupinou chlapcov v čiernych kožených bundách. Chlapci sa medzi sebou rozprávali a všetci svorne fajčili. Aj Jaro. Milana to dosť prekvapilo. Vedel, že Jaro spolu s rodičmi chodí každú nedelu do kostola. Dokonca spolu od malička navštievovali nedelňu besiedku. „Ako to, že sa Jaro stretáva s takou čudnou skupinou chalanov a prečo fajčí?“ vŕtalo Milanovi v hlave po ceste domov.

Večer sa Milan nemohol sústrediť na úlohy. Stále myšiel na Jara. Vtom zazvonil telefón. Milan zdvíhol slúchadlo: „Ahoj, tu je Jaro,“ ozvalo sa na druhej strane. „Ty, Milan, dnes si ma asi videl s tou partiou chalanov. Prosím ťa, nepovedz našim, že sa s nimi stretávam. Zakázali by mi to. Vieš, mne na tej parti dosť záleží.“ Milan chvíľu mlčal a potom sa Jara opýtal: „Jaro, prečo sa s nimi kamarátiš? Vieš, že vaši by nesúhlasili s tým, že fajčíš.“ Jaro chvíľu zaváhal, no potom nahnevane povedal: „Do toho ťa nič! Len nikomu nehovor, čo si dnes videl. Viac od teba nechcem!“ A zložil slúchadlo.

Milan si spočiatku povedal, že sa nebude do Jara staráť. No keď Jaro neprišiel pákrát do školy a dostał niekolko neospravednených hodín, Milan sa rozhadol, že musí niečo urobiť. Po vyučovaní zašiel za Jarom domov. Našiel ho ležať v posteli celého strapatého a špinavého. „Čo sa ti stalo? Ako to vyzeráš?“ opýtal sa zhrozený Milan. „Ale, včera sme s partiou trochu pili.

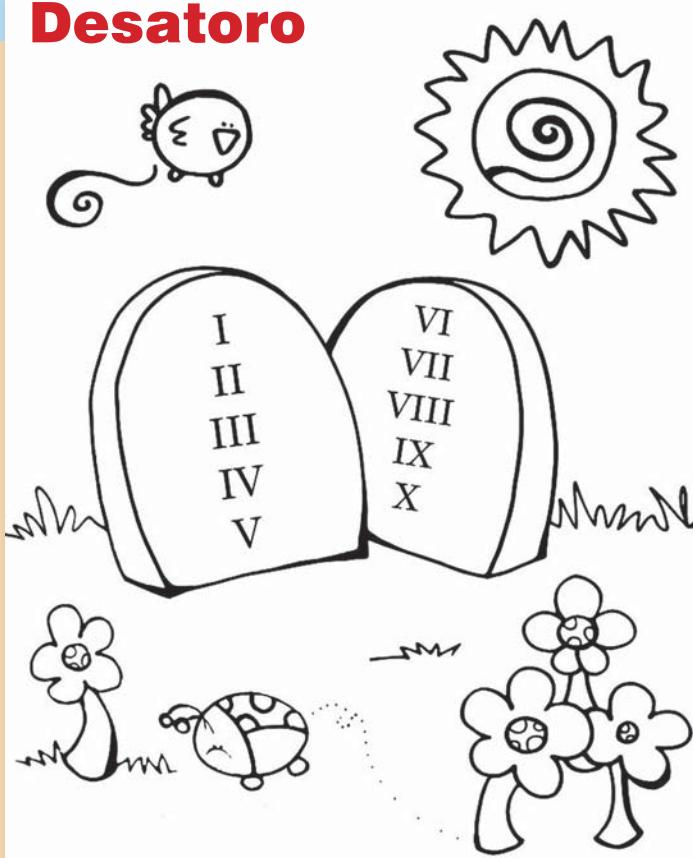
Bolela mu hlava, tak som neprišiel do školy,“ blabotal Jaro. „A tvoji rodičia si nič nevšimli?“ nechápal Milan. „Oni majú teraz strašne veľa roboty. Príliš si ma nevšímajú,“ znechutene odpovedal Jaro. Milan videl, že s Jarom sa deje niečo zlé. Zostal u neho až do večera. Veľa sa spolu rozprávali. O parti, o cigaretách, ale aj o Bohu a o tom, čo si asi myslí o Jarových kamarátoch. Čítali si aj Božie slovo zapísané v 2. liste apoštola Pavla Korintským: „Netahajte cudzie jarmo s neveriacimi, lebo čo má spravodlivosť spoločné s neprávostou? Aké spojenie medzi chrámom a modlami? A my sme predsa chrámom Boha živého. Preto vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán.“

O pár dní na to sa Milan stretol s Jarom v kostole. „Dakujem, že si bol vtedy u nás,“ povedal Jaro potichu, „prestal som sa stretnať s tými chalanmi. Už nepatrím do ich partie. A konečne sa už nemusím pretvarovať. Môžem sa znova modliť a čítať si Bibliu. Pochopil som, že by ma tí chalani mohli stiahnuť na nesprávnu cestu, ďaleko od Boha.“

Milan sa veľmi potešíl.
Jeho stratený kamarát sa znova našiel.

Desatoro

Čo robí dievčatko na obrázku?

Vymaluj si obrázok!

